

Mødet den 10. Oktbr. 1907.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Sabroe.

1. (J. Nr. 309—07). Andragende fra 7 kommunale Funktionærer, der tidligere havde været ansatte under Politiet, om at den Tid, i hvilken de havde været i denne Tjeneste, maatte medregnes ved Bestemmelsen af deres Anciennitet i Henseende til deres eventuelle **Pension**.

Fra Budgetudvalget var indhentet følgende Erklæring:

»Det forholder sig rigtig, at samtlige Andragere have været ansatte i Aarhus Politis Tjeneste, og at de i denne deres Tjenestetid have svaret Bidrag til Politiets Understøttelsesforening, som oprettedes den 19. Maj 1884. Da de udtraadte af Politiet, blev de af dem indbetalte Bidrag tilbagebetalte dem med de Beløb, som findes anførte paa hoslagte Fortegnelse. — Senere er, som det vil være Byraadet bekendt, Politiets Understøttelsesforenings Kapital overgaaet til Kommunens Kasse, idet Kommunen overtog Politikorpsets Pensionering. — I Betragtning af, at Andragerne have bidraget til denne Kapitals Tilvejebringelse, indstilles det, at deres Anciennitet regnes fra det Tidspunkt, da de indtraadte i Politiets Tjeneste, dog ikke tidligere end den 19. Maj 1884, da Understøttelsesforeningen oprettedes, og paa Vilkaar, at

de til Kommunen atter tilbagebetaler de fornævnte til dem ved deres Udtrædelse af Politiet udbetalte Beløb med Renter og Renters Renter til den Dato, da Tilbagebetalingen finder Sted.«

Formanden oplyste, at der fra en Række Funktionærer, der fra Politiet var gaaet over i andre Livsstillinger, var indkommet Andragende om at faa deres Anciennitet regnet fra det Tidspunkt, da de indtraadte i Politiets Understøttelseskasse. Andragerne havde i sin Tid ydet Bidrag til denne Kasse, som imidlertid nu var gaaet over i Byens Pensionskasse, og Indstillingen gik ud paa, at Andragendet blev bevilget, mod at Ansøgerne tilbagebetalte det Beløb med Renter og Renters Rente, som de havde faaet tilbagebetalt, da de traadte ud af Politiets Understøttelseskasse.

Byraadet tiltraadte Udvalgets Indstilling.

2. (J. Nr. 330—07). Andragende fra K. Larsen om Forhøjelse af det ham tilkommende Vederlag for Renholdelse af Skolernes Badehuse nord for Byen fra 75 til 100 Kr. aarlig.

Bevilgedes efter Indstilling af Skoleudvalget.

Udenfor Dagsordenen:

3. (J. Nr. 267—07). Det vedtoges at give det Konsortium, der agter at bygge paa Arealet mellem **Heibergsgade og Strandvejen**, Tilladelse til i Stedet for Asfalt at benytte Cementfliser eller Klin. ker til Trappeanlægget langs Skanseanlægget, samt til at den nederste Etage i Fløjen mod Heibergsgade maa med Forbehold af Sundhedskommissionens Tilladelse benyttes til Beboelse i den mod Gaarden vendende Side (indtil Bygningens Midtlinie), for saa vidt denne opføres med fuld Etage over Jorden.

Nørgaard meddelte, at Udvalget havde ud-

arbejdet og tilstillet Byggekonsortiet en Kontrakt, og at der fra dette forelaa Udtalelse om, at Konsortiet ikke ved de mundtlige Forhandlinger, der var blevet ført, havde faaet den Opfattelse, at Trappen skulde asfalteres, men kun belægges med Tjærebeton. Udvalget kunde imidlertid ikke anbefale Tjærebeton, men vilde for dog i nogen Grad at imødekomme Konsortiet foreslaa, at man gav Tilladelse til at benytte Betonfliser i Stedet for Asfalt.

Endvidere følte Konsortiet sig brøsthølden ved den § i Kontrakten, hvori der stod, at Kældere ikke maatte benyttes til Beboelse, idet denne Bestemmelse vilde blive til stor Gene for den Del af Bygningen, som gik ud mod Højbergsgade. Udvalget foreslog derfor, at der i Kontrakten blev indført en Tilføjelse om, at Mezzaninetagen mod Gaarden ikke skulde betragtes som Kælder.

Magnus Nielsen fandt det rimeligt at imødekomme Konsortiet med Hensyn til Kælderetagen, men kunde ikke gaa med til at tillade Tjærebeton paa Trappen. Skulde der lægges Fliser, vilde han henlede Opmærksomheden paa en Art gule, riflede Fliser, der vilde tage sig meget godt ud og ikke kostede mere end Asfalt.

Filtenborg foretrak Asfalt og kunde, idet han gik ud fra, at Konsortiet gik ind paa at lægge Fliser, tænke sig, at Kommunen betalte Differencen mellem Fliser og Asfalt.

Jakob Jensen saa ingen Grund til at betale Differencen. Dersom Konsortiet ikke kunde huske, hvad der var talt om, maatte Kommunen ogsaa være berettiget til at stille ny Betingelser. Forholdet var vist det, at Sagen nu var saa vidt, at Konsortiet troede, det kunde stille ny Fordringer. Med Hensyn til Kælderetagen var han gaaet

med til Indrømmelsen paa den Betingelse, at den anden Side af Etagen ikke maatte benyttes til noget, men angaaende Trappen vilde han foreslaa, at man forlangte Klinker. Vilde Konsortiet ikke gaa ind derpaa, kunde man minde om de ved Forhandlingerne faldne Udtalelser, og kom man saa endda ikke til Rette, var der i Grunden ingen Skade sket.

Nørgaard vilde meget beklage, hvis man ikke fik den smukke Bygning. Han hævdede, at i alt Fald to af Konsortiets Medlemmer var i god Tro, naar de mente, at der ikke var stillet For-
dring om Asfalt, og foreslog at svare, at man ikke tillod Tjærebeton, men overlod det til Konsortiet at bestemme, om der skulde lægges Asfalt, Klinker eller Fliser.

Müller ansaa de glatte Cementfliser for meget uheldige og kunde ikke være med til at tillade dem.

Nørgaard troede ikke, Fliser paa dette Sted vilde være farlige. Selve Trappen skulde være af Granit.

Vestesen oplyste, at det overhovedet ikke var tilladt at servere paa Tjærebeton.

